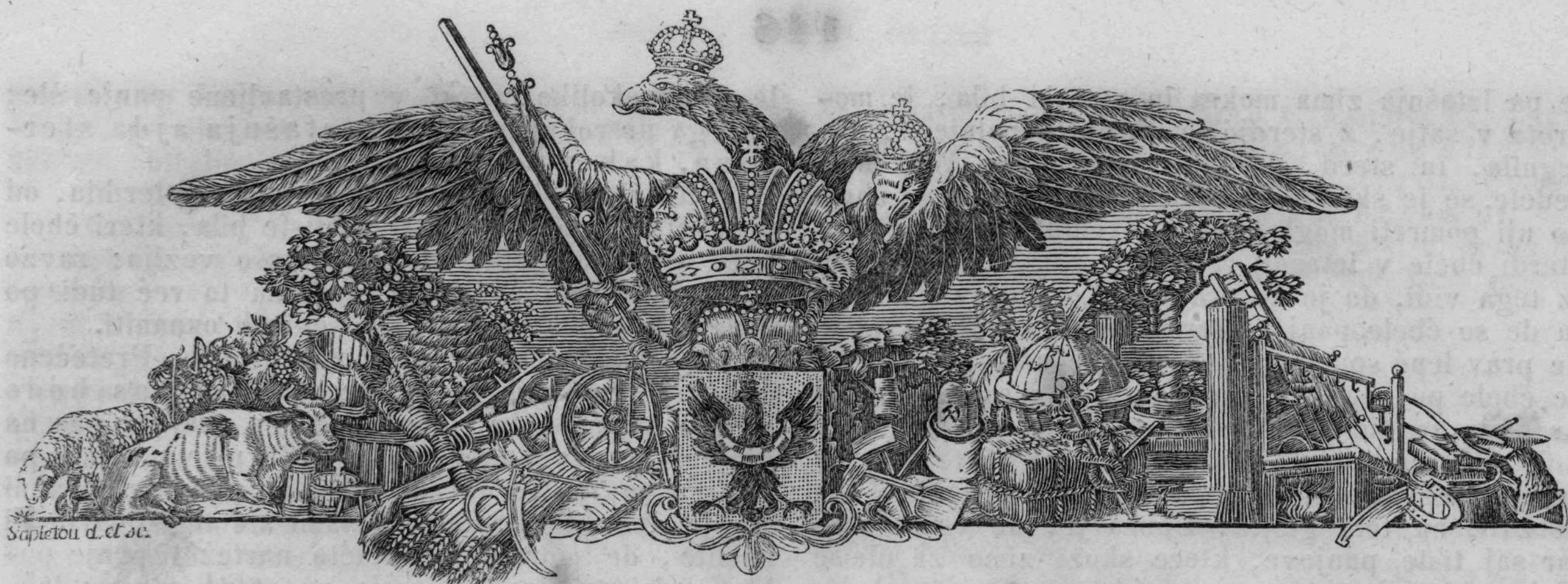

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V srédo 10. Kimovca. 1845.

List 37.

Moji mili domovini.

(Iz Danice od Zofije R ve.)

Domovina moja mila,
Rajski vertič mjé mladosti!
Samo v tebi mi je bila
Vedno cela slast radosti.

Nepoznavec tjé miline,
Šége, glasa in navaje
Naj podá se v ptujine,
Vnél se bo za tvoje kraje.

Naj bo še tak' dobro komu,
Kadar v ptnji svet zablodi,
Vselej misel k svojmu domu,
K zemlji svoj' sercé ga vodi.

Tud men' moč ni, zapustiti
Drage šége mjé planine,
Koljko menj pa — pozabiti
Jezik sladki domovine!

S tim več, ko sim oddaljena
Ah! od mater' svoje drage,
Slajš' beseda je milena,
Slajši roda pesmi blage.

To je, kar me peti snubi,
Negledeč na čut ptujina,
Dosti, de moj drug to ljubi
In pa mila domovina.

—n.

Kakó se dajo čbele čes zimo zdrave ohraniti.

Skorej od vsih bližnjih dežel je bilo slišati, in tudi v „Novicah“ smo brali, de so pretečeno zimo čbele práv zlo pomerle; ravno taka je tudi pri nas na Koróškim bila. Práv malo je v naših krajih čbelarjev, ki bi ne bili več ali menj panjev zgubili, akoravno so z sterdjó prevedeni bili. Kaj je bil neki vzrok te nesreče? Na tó so mi večidel vsi čbelarji z enim glasam odgovorili: de so čbele posebno zató pomerle, kér so bile preslabo odéte.

Pomanjkanje odeje je tedej, akoravno ne edini, vunder poglavitni vzrok pomerjenja toliko panjev v naši deželi bilo, posebno zató, kér so čbele v pretečenim letu na ajdovi paši clo malo sterdi dobile. Paše je bilo takó malo *), de je več panjev, kateri že poprej niso nič sterdi imeli, na ajdovi paši pomerlo; zavoljo tega so bile čbele, saj v naših krajih, večidel le samo z tisto sterdjó za zimo prevedene, ktero so čez leto na cvetlicah, posebno pa na smereki dobile. Smerečja sterd se pa skozi zimo rada vterdi, zató jo čbele samó per dobri odeji vživati morejo, in lahkó pomerjejo, če se jim z dobro odejo ne pomaga, kar vsak čbelár sam vé.

Še večí nevarnost je, in še veliko hujši nesreča se čbelarjem permeri, če panjnima zadosti

čbél, in če je delo počrez, ne pa podolgama storjeno. Panj, kateri ima premalo čbél, akoravno je dobro odét, ne more vterjene smerekove sterdi popolnoma ogreti, posebno, če je delo načrez storjeno, zató kér se na takim delu čbele veliko težeji presédejo, in večkrat zavoljo tega pomreti morajo, akoravno tak panj ni brez sterdi.

Vunder moram tukaj opomniti, kar me je letašnja in poprejšnja skušnja učila, de ne le samó tisti panjovi, kateri imajo počrez delo, pozimi pomerjejo; pomerlo mi jih je tudi veliko taci, kateri so počrez in podolgama delo imeli, akoravno so z dobro, ne samó z smerokovo sterdjó prevedeni bili. Nasproti pa mi jih je tudi v tem in v pretečenih letih veliko per življenju ostalo z črez delanim satjem. Dal mi je letas tak panj 13. dan Velkitravna prvi roj, 24. dan družiga, 28. dan pa tretjiga. Privsim tem vunder vsak čbelár práv stori, če poprej, predenj roj vsadí, saj en satic podolgama v panj pertisne; kér skušnja uči, de taki panjovi veliko menj pomerjejo.

Drugi poglavitni vzrok, zakaj je pretečeno zimo toliko panjev, akoravno dobro odéti, pomerlo, je pa saj v naših krajih tale bil: Čbele na lanjski ajdovi paši, ktera je bila za nje, kakor je rečeno bilo, posebno nesrečna, niso skorej nič sterdi v satjih zadelale, ampak so luknjice v satovji večidel komej na pol z sterdjó napolnile, in le malo-kteri panj je imel satovja popolnoma zadelano. Kér

*) Nar boljši panj okoli Celovca na paši, je komej 5 funtov sterdi nanesel.